



HER BOR

Navn:

Harald Undheim og Heidi Liestøl Undheim

Hvor:

Yunquera, Andalucía, Spania

Bolig:

Liten frukt- og grønnsaksgård

Instagram:

@fincaitaca, @sailingtealie

Nettside:

zoneazul.com

HUNDELIV: De tre hundene Moity, Max og Milo er alltid i nærheten av Harald og Heidi. Moity skaffet de seg før de flyttet hit, for de visste de ville ha en hund på landet. Max fant den dagen de flyttet inn. Han var kun tre måneder gammel og forlatt i en skråning. Milo fant de også i veikanten samme året, han var tre måneder gammel og hadde brukket begge hoftene. Flere operasjoner senere er han i fin form.

BRATT: Eiendommen er på 4,5 mål. Siden de flyttet hit, har de plantet og dyrket hele den bratte skråningen. Nå vokser det 80 frukt- og nøttrær her. Bildet har Heidi tatt med drone, under mandelblomstringen i februar.



700 meter over havet i Andalucía:

Harald og Heidis spanske paradisi

De valgte å bli fastboende i Spania. Nå er Heidi og Harald hobbybønder i en fjellandsby, og nede ved kysten har de en seilbåt som lokker dem til sjøs.

TEKST: IRENE JACOBSEN FOTO: IRENE JACOBSEN OG PRIVAT



STOR PÆRE:
Hele 877 gram
– noen høyere?



MARKENS GRØDE: I innhøstingsperioden kan Heidi og Harald spise hele måltider fra egen produksjon.

– Hva skulle vi finne på hele dagen i en fancy leilighet? Dandere fem planter på terrassen, gå på kafé hver dag?

Heidi Liestøl Undheim (54) viser vei gjennom vinterhagen, under pergolaen dekket av drueranker – og nedover den bratte skråningen med alle frukttrærne.

Her oppe i fjellsiden har hun og ektefelle Harald Undheim (69) utsikt over hele dalen, mot fjellene Sierra Cabrilla og Sierra Prieta. Og de har panoramautsikt mot landsbyen Yunquera. På en klarværsdag kan de skimte Middelhavet i øst og våkne til spektakulære soloppganger.

Da de bestemte seg for å flytte til Spania for å bli fastboende, var det ikke leiligheten i Calahonda de drømte om å bo i. Den solgte

de. Paret ville ha livskvalitet, i det de kaller det *ekte* Spania. Ikke sand og strand og et hektisk uteliv på kysten. De drømte om å dyrke jorda, gå lange fjellturer, seile og ha plass og tid til hunder.

– Jeg kjeder meg aldri her på Finca Itaca, sier Heidi.

– Men det er for spesielt interesserte.

ØNSKER SEG TRÆR

En time inn i landet fra Málaga, mot nord og vest har Harald og Heidi en hage på 4,5 mål. Eiendommen har de delt i to, Heidi har ansvaret for østkanten og Harald for vestkanten. På østkanten er alle de flotte blomstene, urter, jordbær, stikkelsbær, bjørnebær, pasjonsfrukt, tomatplanter, paprika,

chili, laurbær og rosmarin. Maisen vokser i en gammel sementblander, malt i hvitt og grønt, etter det andalusiske flagget.

På vestkanten av hagen har de 80 ulike frukt- og nøttrær, åker med løk, salat og poteter. De har tidligere hatt blomkål, brokkoli, kål, kålrabi, gresskar, agurk, rødbeter, reddiker og meloner i ulike varianter. Når venner og familie kommer på besøk, er det kun en ting vertskapet ønsker seg, og det er verken sjokolade, vin eller blomster – men et frukt- eller nøtetre til hagen. Det betyr at en rundtur i hagen handler like mye om minnene knyttet til hvem som plantet hvert tre, og når de blomstrer og bærer frukt, sendes det bildebevis nordover.

De siste årene har Harald og Heidi gitt vekk mange planter som er fine å se på, men unyttige. Nå er målet at det som trenger å vannes, skal det bli mat av.

Vi besøkte dem i midten av april, da hadde det ikke regnet siden begynnelsen av februar. Vannmangelen begynner å bli et stort problem for bøndene i området. Normalt på denne tiden skulle det bugnet i mark-

blomster, men i år er det så tørt at bakken minner mer om sannen ser ut i juni.

BRATT LÆRINGSKURVE

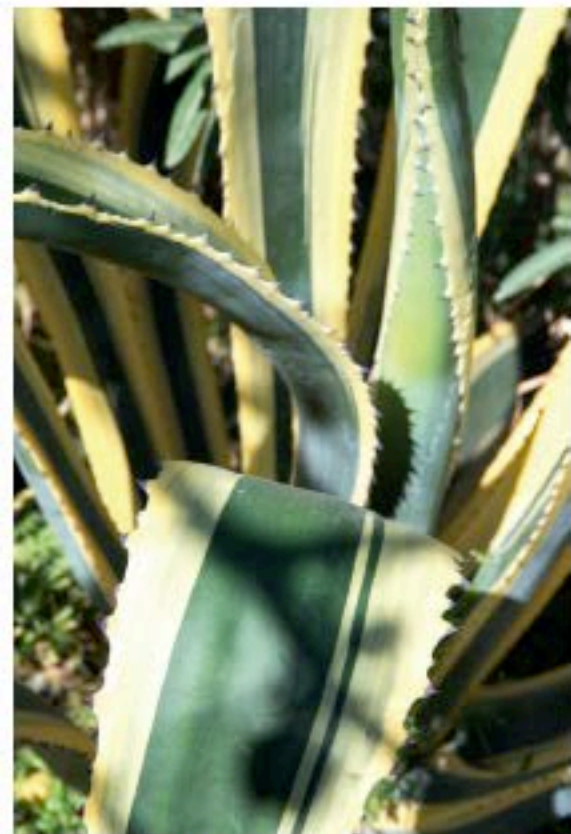
Harald kaller seg en YouTube-bonde, alt han lur på, finner han stort sett svar på der. Læringskurven har vært bratt. Han som har vært til sjøs et helt liv, sier han hadde null erfaring med dyrking. Nå har han kunnskap om alt det som vokser her – og om hvordan mye av det kan syltes, saftes, tilberedes og brygges.

Det var i september 2017 de fant eiendommen de har kalt Finca Itaca. De fikk en der-ingen-skulle-tru-følelse av stedet, og begge falt pladask. Den skilte seg ut på boligmarkedet, mest av alt fordi den var innflyttingsklar med både vann og strøm innlagt. De betalte 70 000 euro for drømmeslottet sitt.

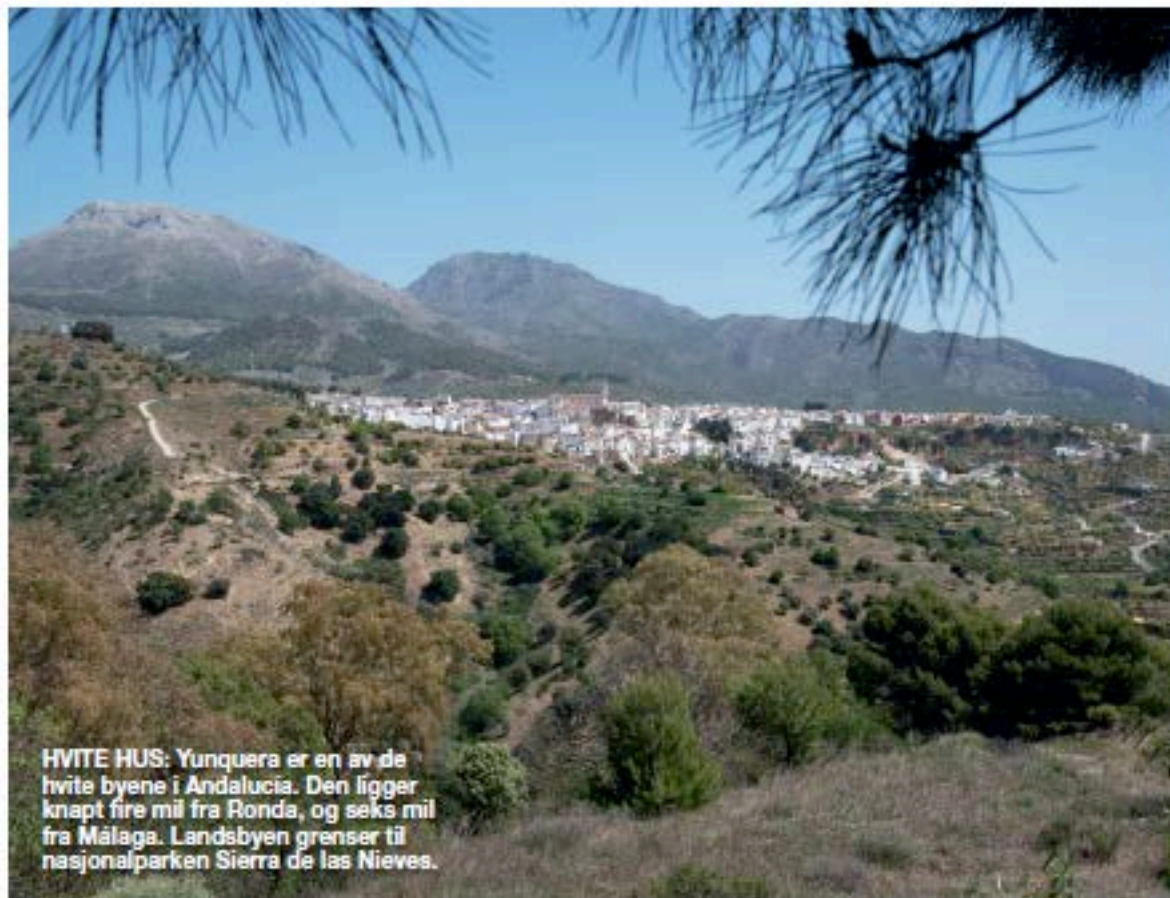
Siden har de bygd vinterhage, tregerder som beskytter mot vinden og steinmurer med stein håndplukket fra området. De har fått den tørre skråningen med skrinn jord til å bli en grønn oase. De har boret en 150 meter dyp brønn slik at de har sitt eget vann til vanning.



SØKER SKYGGE: Max foretrekker skyggen, og det gjør husfolket også når kvikksølvet stiger.



TÅLER TØRKE: Agavekaktusen Agave America trives her på Finca Itaca.



HVITE HUS: Yunquera er en av de hvite byene i Andalucía. Den ligger knapt fire mil fra Ronda, og seks mil fra Málaga. Landsbyen grenser til nasjonalparken Sierra de las Nieves.



EKSOTISK: Persimon kan ha både oransje og gule frukter.



SOIGUL: Det blomstrer og gror i hver eneste krok av hagen. Her er en gul sjasmin som klatrer oppetter muren.

De har også satt opp 14 solpaneler for å være selvforsynte med strøm. Strømmen de ikke bruker, blir solgt videre til kraftselskapet.

Å gjøre riktig grunnarbeid var avgjørende for å få til den frodige hagen. Brønnen er viktig, det indiske gresset vetiver en annen – det tredje er at de aldri bruker sprøytemidler. Gresset får gro og markblomstene får stå i fred for å forsyne

insektene med nektar og pollen, helt til sol og tørke svir bakkene.

Vetiver-gresset løser et kjent problem som både bønder og hageeiere i området sliter med. Tørkeperiodene her er lange, og når det endelig regner, kommer det ofte mye på en gang. Dersom jorda ligger åpen og bar, blir den skylt med nedover bakkene – og rett og slett forsvinner.

Det første Harald gjorde var derfor å plante 300 vetiver-gressstuer. De sprer seg ikke med frø, men får tønneformede røtter som går 2-3 meter ned i bakken. Gresset kan bli over 2 meter høyt. Harald har formert det ved å ta opp tuene og dele gressrøttene, og nå har de ti ganger flere enn da de startet, omtrent 300 meter vetiver-hekk langs hver eneste

av terrassene i skråningen. Ikke bare holder det jorda på plass, men det drar også opp næringsstoffer som naboplantene også kan gjøre seg nytte av.

SJØMANN BLE BONDE

– At jeg skulle drive som hobbybonde lå ikke i kortene, sier Harald.

Han er født i Kristiansand og oppvokst i Øklandsvågen på



LANDSBYGDA: – For oss er dette det ekte Spania, sier Heidi og Harald. De siste seks årene har de bodd i utkanten av landsbyen Yunquera i Andalucia.

Bømlo. Som 15-åring reiste han til sjøs. I 40 år seilte han på alle verdens hav, de to siste årene mønstret også Heidi på sammen med kapteinen. Hun hadde fram til da jobbet som systemkonsulent, lagde nettsider og ulike webløsninger. Av mannskapet på 23, var de to de eneste norske, resten var fra Filippinene.

- Det var to veldig fine år, sier Heidi.

- Vi reiste rundt jorda to ganger, og jeg rakk å begynne på en av bøkene til min trilogi.

Etter at de mønstret av, bodde de åtte år i Hamburg, der Harald jobbet som skipsinspektør, og Heidi fortsatte på trilogien. De to første er ferdige, mens den tredje er halvferdig. De er ennå ikke utgitt noe sted, men forlaget hun har vært i kontakt med, har gitt gode tilbakemeldinger. Kanskje jeg skal fortsatte med det, undrer hun.

Heidi ble født i Flekkefjord, men allerede da hun var seks måneder gammel, flyttet familien til Sør-Afrika. Faren hennes hadde lært seg engelsk i ung alder. Som den eneste i bygda som kunne flere språk, åpnet det seg opp nye muligheter. Han fikk jobb som service manager for et amerikansk firma, og eventyrlysten som han var, tok 28-åringen med seg kona og to små døtre til Afrika. Moren til Heidi var bare 22 år, for henne var det tøft å dra til andre siden av ekvator på slutten av 60-tallet, uten å kunne ett ord



KASTET ANKER HER: Det gamle ankeret til seilbåten deres er blitt byttet ut, og har nå fått plass i hagen sammen med yuccapalmer, peoner, gardenia, hibiscus, georginer og blomkarse.



TIL RORS: Etter 40 år til sjøs som kaptein i utenriksfart, er det seilturer over til Afrika, Balearene, Madeira og Kanariøyene det går i for Harald nå om dagen. Her fra en kryssing over til Ceuta.

VIN PÅ VEI: Druer fra egne ranker skal bli til deilig drikke.





KNEKK EN MANDEL: Til julegroten og vel så det fra Heidi og Haralds egne mandeltrær. Mandelen er frøet i den steinfrukten mandeltreet produserer.

SJØLIV: Seilbåten deres ligger i Sotogrande marina, halvannen times biltur fra hjemmet deres. Marinaen er motsatsen til det enkle livet på Finca Itaca. – I Sotogrande er det nesten litt Miami-aktig stemning, eksklusivt og flott, og absolutt verdt en visitt, sier Heidi.

engelsk. Heidi var ni år da de flyttet tilbake til Evje.

– Det var en stor overgang, og ganske kjedelig for en aktiv unge som var vant til å gå på mange fritidsaktiviteter. Det skjedde ikke mye på Evje, men heldigvis hadde jeg sykkel min.

Hun flyttet til Kristiansand og gikk på Handelsskolen. Etter artium gikk hun ett år på skole i Frankrike, Oslo og England og fikk jobb på Alcatel i Oslo.

Reiselysten var stor, og som 20-åring dro hun på jordarundt-tur med en venninne. Det ble to jordarundt-turer til før hun sa opp jobben, pakket sakene og dro til Sør-Amerika. Etter 13 måneder i Mexico endte hun opp i Fuengirola sør i Spania og startet eget datafirma. En vakker dag i 2001 kom Harald inn døra med en tykk skipsmanual han trengte å få digitalisert. Han var den aller første kunden hennes. I 2006 ble de et par, i 2007 giftet de seg i den Norske Sjømannskirken i Calahonda.

SEILBÅT

Når de ikke er å finne på Finca Itaca, finner du dem på seilbåten Tealie. Hun er en robust Jeanneau Sun Odyssey 42.2 og

ligger i Sotogrande marina. Båten leies også ut til overnatting – som et alternativ til hotellrom. Og de tar med turister på seiltur, alt fra to timer til to dager, da over til Ceuta, en spansk by på det afrikanske kontinent. Seile gjør de hele året, både med og uten gjester. Heidi har de siste årene også jobbet med dronfotografering for ulike kunder langs Solkysten.

Den høyeste toppen de ser fra huset sitt, er La Torrecilla på 1919 meter. Harald og hundene har vært der oppe fire ganger. I området er det turstier på kryss og tvers, og inne i landsbyen får de tak i alt de trenger. Den har både restauranter, kaffebarer, slakter, fiskebutikk, bakeri og eget eggutsalgs – i tillegg til vanlig supermarked. Det er litt over 3000 innbyggere i Yunquera, der nærpuben fungerer som postkontor.

– Jeg elsker dette livet, kombinasjonen av hus på fjellet og seilbåt på Middelhavet. Ingen ting er som å stå opp om morgenen, gå ut i hagen og se hva som har vokst, eller forandret seg, i løpet av natta. Jeg ville aldri ha byttet mot en leilighet eller livet ved på kysten, sier Heidi.



SERVERT: Harald har vært grillsjef, Heidi har laget tilbehøret. Innholdet i flaskene er hjemmelaget. Mandellikør, ferskenlikør og valnøttsherry. Litt lenger utpå sommeren har de selv alle grønnsakene til salaten. Druer blir også servert fra hagen, sammen med fiken, mandler og valnøtter.

De snakker spansk begge to, men synes dialekten i Yunquera er vanskelig å forstå. I prat med naboene blir det fort mye latter og gjetting. Bonden rett oppi veien har sagt de kan få et esel av ham om de tar han og kona med på seiltur.

– Vi skulle gjerne hatt et esel, men vi har mer enn nok med alle plantene og de tre hundene. Men en seiltur kan vi nok fikse likevel.

– Vi har mange planer, det skal bli gangveier på kryss og tvers nedover skråningen, og enda mer trær og matplanter.

Vi har også søknad inne for å bygge et stort basseng, så kanskje den drømmen går i oppfyllelse til neste år. Og kanskje jeg begynner å lage såper og kremer av lavendelen og eteriske oljene igjen – eller skriver ferdig trilogien, sier Heidi.

Harald har allerede laget vin av både de blå og grønne druene. Oppskriften på valnøttsherry fikk han fra den britiske tv-serien «Drømme-slottet».

– Her lever vi lykkelig det gode liv! ☺